

UZASADNIENIE
DO PROJEKTU UCHWAŁY
RADY MIASTA POZNANIA

w sprawie **skargi p. [REDAKTOWANO] na Dyrektora Zarządu Dróg Miejskich w Poznaniu.**

Skarga p. [REDAKTOWANO] została przekazana przez Prezydenta Miasta Poznania do rozpatrzenia przez Radę Miasta Poznania w dniu 21 października 2010 r.

Skarżąca podniosła w skardze zarzuty:

1. naruszania przepisów art. 237 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, w takim zakresie, w jakim odnosi się to do pism skarżącej będących skargami lub wnioskami, nie powodującymi wszczęcia postępowania administracyjnego, nie składanymi w toczącym się postępowaniu administracyjnym, ani nie będącymi żądaniem wzruszenia ostatecznych decyzji administracyjnych (art. 233 – 235 Kodeksu postępowania administracyjnego) – poprzez pozostawienie bez odpowiedzi pism skarżącej,
2. nieprzestrzegania ustawowych terminów załatwienia skargi lub wniosku skarżącej (art. 237 w związku z art. 36 – 38 Kodeksu postępowania administracyjnego),
3. naruszenia zapisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) poprzez ujawnienie danych osobowych Skarżącej pomimo braku wyraźnej zgody Skarżącej na przetwarzanie danych jej dotyczących,
4. naruszenia przepisów ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych,
5. bezczynności wobec zgłoszeń nieprawidłowości przy ul. [REDAKTOWANO]
6. niezasadnej odmowy wyrażenia zgody na ustawienie w pasie chodnika przy nieruchomości położonej przy ul. [REDAKTOWANO], urządzeń uniemożliwiających ruch samochodów wzdłuż chodnika,
7. niezasadnego przedłużania postępowania zmierzającego do uniemożliwienia wjazdu na pobocze przy ul. [REDAKTOWANO] od strony skrzyżowania z ul. [REDAKTOWANO] oraz bezczynności w sprawie usunięcia samowolnych nasadzeń w pasie drogowym przy ul. [REDAKTOWANO]

Przewodniczący Rady w dniu 22 października 2010 r. zwrócił się do Dyrektora Zarządu Dróg Miejskich o złożenie wyjaśnień dotyczących przedmiotu skargi. Wyjaśnienia wpłynęły do Rady Miasta Poznania w dniu 5 listopada 2010 r.

1. Zarząd Dróg Miejskich odnosząc się do zarzutu naruszania przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, poprzez pozostawienie bez odpowiedzi pism Skarżącej, wskazał, że jako odpowiedź na pismo Skarżącej z dnia 11 grudnia 2007 r., należało potraktować pisma kierowane do sąsiada Skarżącej, a przesłane Skarżącej do wiadomości. Przy czym z treści pisma ZDM wynika jednoznacznie, że stanowi ono odpowiedź na pismo adresata, czyli sąsiada Skarżącej. W przypadku drugiego z pism pozostawionych w ocenie Skarżącej bez odpowiedzi, z dnia 2 kwietnia 2008 r. – ZDM wyjaśnił, iż jako odpowiedź na nie traktować się winno pismo z dnia 26 listopada 2008 r., kierowane do Przewodniczącej Rady Osiedla Poznań – Świerczewo. Pismo to podobnie jak w poprzednim przypadku stanowiło odpowiedź na pismo adresata, w tym przypadku Rady Osiedla z dnia 13 listopada 2008 r.

Z analizy materiału dowodowego wynika, że w obu przypadkach, wskazane przez ZDM jako odpowiedzi, adresowane były do innego podmiotu, a jedynie przekazywane do wiadomości Skarżącej. Każdorazowo również stanowiły bezpośrednią odpowiedź na pismo adresata, nie pozostając w bezpośrednim związku z treścią pism Skarżącej. W świetle powyższego należy uznać przedmiotowy zarzut Skarżącej za zasadny.

2. Analizując zarzut nieprzestrzegania ustawowych terminów rozpatrzenia sprawy stwierdzono uchybienia w odpowiedziach na pisma: z dnia 30 maja 2007 r. – w dniu 10 lipca 2007 r., na pismo z dnia 19 czerwca 2008 – w dniu 23 marca 2009 r., na pismo z dnia 19 lutego 2009 r. – pismem z dnia 28 kwietnia 2009 r., na pismo z dnia 22 lipca 2010 r. – w dniu 23 sierpnia 2010 r., na pismo z dnia 27 sierpnia – w dniu 30 września 2010 r.

Jako potwierdzenie braku naruszenia przepisów ustawowych Zarząd wskazał na treść art. 35 § 3 Kpa, który stanowi, że załatwienie sprawy wymagającej postępowania wyjaśniającego powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca, a sprawy szczególnie skomplikowanej – nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania. Należy jednak pamiętać, że przepisy tego samego aktu nakazują organowi prowadzącemu postępowanie informować wnioskodawcę, bądź stronę postępowania o każdorazowym przypadku

niezałatwienia sprawy w terminie, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin załatwienia sprawy. W żadnym z przytoczonych przypadków Skarżąca nie otrzymała od Zarządu takiej informacji. Wobec powyższego należy uznać przedmiotowy zarzut za zasadny.

3. Analizując zarzut naruszenia ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) poprzez ujawnienie danych osobowych Skarżącej pomimo braku wyraźnej zgody Skarżącej na przetwarzanie danych, należy wskazać, że stosownie do art. 7 przedmiotowej ustawy, zgoda na przetwarzanie danych osobowych nie może być domniemana z oświadczenia woli o innej treści lub dorozumiana. Co prawda ustawa w art. 23 dopuszcza przetwarzanie danych osobowych bez zgody osoby, której dotyczą - jednak obejmuje to jedynie sytuacje gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa; jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą; jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego; jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą.

W niniejszej sprawie zarzut dotyczył udostępniania danych obejmujących imię i nazwisko oraz informacje o adresie Skarżącej w korespondencji Zarządu między innymi z sąsiadami Skarżącej, Straży Miejskiej Miasta Poznania, co w ocenie Skarżącej naraziło ją na szykany ze strony sąsiadów.

Uwzględniając rodzaj i charakter pism należy uznać, że nie wypełnione zostały przesłanki art. 23 ustawy, upoważniające organ administracji do przetwarzania danych osobowych Skarżącej bez jej zgody. Co więcej nie można zgodzić się ze stanowiskiem Zarządu Dróg Miejskich, który w odpowiedzi na przedmiotowy zarzut wskazał, że każdy, kto kieruje pismo do Zarządu automatycznie godzi się na przetwarzanie swoich danych. W świetle powyższego zarzut należy uznać za zasadny.

4. Zarzut naruszenia przepisów ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych. (Dz. U. t.j. z 2007 r., Nr 19, poz. 115 z późn. zm) poprzez kwalifikowanie tego samego terenu, znajdującego się przy ul. [REDAKTOWANE] jako: chodnika (w piśmie z dnia 10 lipca 2007 r.,

z dnia 30 kwietnia 2009 r.), pasa zieleni (w piśmie z dnia 16 kwietnia 2009 r.), pobocza (w piśmie z dnia 8 maja 2009 r.), utwardzonego pobocza oraz chodnika (w piśmie z dnia 27 maja 2009 r.) nie znajduje odzwierciedlenia w stanie faktycznym. Z wyjaśnień Dyrektora Zarządu Dróg Miejskich wynika, iż teren znajdujący się przy ul. [REDAKTOWANO] stanowi zarówno, chodnik, pas zieleni jak i pobocze, stąd nie znajduje miejsca naruszenie cytowanej ustawy. W świetle powyższego należy uznać zarzut za bezzasadny.

5. Zarząd Dróg Miejskich nie udzielił wyjaśnień w odniesieniu do zarzutu beczynności ZDM mimo zgłoszenia nieprawidłowości w postaci umieszczenia w pasie chodnika, przez właścicieli posesji zlokalizowanej przy ul. [REDAKTOWANO], metalowego pręta zagrażającego bezpieczeństwu przechodniów, ceramicznych pojemników na kwiaty, murku z bloczków betonowych, zakończonego wkopaną w ziemię oponą. W świetle powyższego, bazując na materiale dowodowym, dostarczonym przez Skarżącą należy uznać zarzut za zasadny

6. W wyniku analizy zarzutu jak i odpowiedzi Dyrektora ZDM w przedmiocie niezasadnej odmowy wyrażenia zgody na ustawienie w pasie chodnika przy nieruchomości położonej przy ul. [REDAKTOWANO], urządzeń uniemożliwiających ruch samochodów wzdłuż chodnika (słupki, kwietniki) uzasadniane niewydawaniem przez ZDM zgody na montowanie lub ustawianie elementów utrudniających ruch pieszych, przy jednoczesnym umieszczaniu takich urządzeń na chodnikach m. in. przy ul. Głogowskiej, Dąbrowskiego, Roosevelta, Bukowskiej, Grunwaldzkiej, Jana Pawła II, Piątkowskiej, Szpitalnej, Wieniawskiego, Słowackiego i innych ulicach Miasta oraz stwierdzono, że Zarząd poinformował Skarżącą, że zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych zabrania się dokonywania w pasie drogowym czynności, które mogłyby powodować niszczenie lub uszkodzenie drogi i jej urządzeń albo zmniejszenie jej trwałości oraz zagrażać bezpieczeństwu ruchu drogowego, dlatego ZDM negatywnie zaopiniował wniosek o wyrażenie zgody na ustawienie betonowych donic w pasie drogowym ulicy [REDAKTOWANO] na wysokości posesji nr [REDAKTOWANO], natomiast ZDM w maju 2009 r. zamontował słupki, mające na celu wyeliminowanie jazdy wzdłuż chodnika. W świetle powyższego należy uznać, że Zarząd Dróg Miejskich udzielając Skarżącej odpowiedzi nie naruszył przepisów ustawy o drogach publicznych, stąd zarzut należy uznać za bezzasadny.

7. Wobec zarzutu niezasadnego przedłużania postępowania zmierzającego do uniemożliwienia wjazdu na pobocze przy ul. [REDAKTOWANO] od strony skrzyżowania z ul. [REDAKTOWANO]

oraz do usunięcia, samowolnie umieszczonych w pasie drogowym ul Orkana przez właścicieli posesji, pojemników do gromadzenia odpadów komunalnych, Zarząd Dróg Miejskich wskazał, iż spowodował usunięcia drzewa orzecha włoskiego, który zdaniem jednostki stanowił zagrożenie bezpieczeństwa uczestników ruchu drogowego. Pozostała niewielka liczba krzewów, w ocenie Zarządu nie zagraża bezpieczeństwu, wobec tego ZDM podjął decyzję o pozostawieniu zieleni. Ponadto w maju 2009 r. zamontował słupki, mające na celu uniemożliwienie wjazdu na chodnik i pobocze przy ul. [REDAKTOWANE], a w celu usunięcia nielegalnie ustawionych pojemników na śmieci znajdujących się w pasie drogowym ul. [REDAKTOWANE], należących do poszczególnych właścicieli posesji w 2009 r. wystosował pismo do Straży Miejskiej Miasta Poznania, z prośbą o ustalenie danych personalnych właścicieli nieruchomości, jak również do Rady Osiedla Świerczewo, z prośbą o pomoc w uporządkowaniu pojemników na śmieci przez mieszkańców ul [REDAKTOWANE] ZDM nie otrzymał informacji w ww. sprawie, w związku z tym w 2010 r. ponowił pismo. Ponadto w wyniku kontroli pasa drogowego stwierdzono zajęcie pasa, wobec powyższego ZDM wszczął z urzędu postępowanie administracyjne w stosunku do osób, które nielegalnie zajmując pas drogowy ulicy [REDAKTOWANE] pojemnikami na śmieci. W świetle powyższego przedmiotowy zarzut nie znajduje odzwierciedlenia w stanie faktycznym.

Mając na uwadze powyższe podjęcie niniejszej uchwały jest uzasadnione.